

"Kom jongens, we gaan staffen!"

Een schets van het jachtige bestaan van de directeur van het CWI. Elke gelijkenis met bestaande personen berust niet op louter toeval. Situaties en feiten zijn echter gefingeerd, uit hun verband gerukt of niet berustend op de waarheid.

Het is een willekeurige maandagmorgen vijf over elf, vijf minuten later dan de 'staf' - het overleg van de directeur met de managers van de ondersteuning en de directiesecretaris - normaal begint. Jan Karel komt hijgend aanlopen.

Jan Karel klapt in zijn handen: "Kom jongens we gaan staffen! Waar blijven jullie nou?" Dick en Frank snellen naar de kamer van Jan Karel. Angelique en Niels zijn reeds ter plaatse.

Jan Karel begint het overleg: "Sorry dat ik wat later ben, maar ik moest eerst nog langs de lijstenmaker." Hij kijkt op zijn horloge. "Ik heb weinig tijd want ik moet uiterlijk om twaalf uur naar de TWINS-raad. Dus laten we snel ter zake komen. Laten we linksom beginnen. Angelique heb jij iets te bespreken?" Angelique wandelt door haar stapel papieren en pakt er een concept-memo uit gericht aan het GLO. In de discussie die er op volgt is er even verwarring over het aantal onderzoeksgroepen. Er is de laatste tijd ook zoveel geschoven, men is even de tel kwijt. Jan Karel: "Over tellen gesproken, kennen jullie deze? Je hebt drie soorten wiskundigen, zij die niet kunnen tellen en zij die kunnen tellen." Iedereen lacht ontspannen, Jan Karel loopt licht rood aan van plezier.

Jan Karel kijkt weer op zijn horloge: "Jongens we moeten verder. Ik heb weinig tijd." Angelique: "Ik zou nu nog even de structuur van [noemt een kwestie waar zij mee zit] willen bekijken." Jan Karel: "Je weet toch? Eerst komen de processen en daarna de structuur." Frank veert op en onderbreekt: "Maar een structuur kan toch ook eerst komen als je ..." Jan Karel: "Nee lieverd, dat kan niet." Jan Karel begint vervolgens te vertellen over een conferentie waar hij eens was en waar een collega een indrukwekkend betoog hield over wat er allemaal fout kan gaan bij het bestrijden van grote rampen. Jan Karel: "Gebleken is uit onderzoek, dat planning in zulk soort gevallen niets helpt en dat de structuur uit de processen moet voortkomen. Planning blijkt een excuus voor interactie. Dat moeten jullie goed onthouden." Vervolgens loopt hij naar zijn indrukwekkende rijen boeken in de kast en pakt er één uit. "Kijk, dit is het boek van die collega. Gedrukt in het lettertype Garamond." Hij zet het boek weer terug. "Ik kwam daar overigens [noemt een naam die niemand van de aanwezigen iets zegt] tegen. Wat een kwaakdoos is die zeg. Ik zal jullie eens vertellen ..." Jan Karel begint over een bizar verlopen proefschrifttraject. De term tekstuele incontinentie valt.

Als het verhaal afgelopen is kijkt Jan Karel weer op zijn horloge, het is inmiddels half twaalf: "Dick, heb jij nog iets?" Dick: "Ik heb een paar punten." Dick somt de punten op. Jan Karel: "Ja, dat zijn inderdaad belangrijke punten, maar we hebben

weinig tijd. Ik stel voor alleen [noemt een kwestie] te bespreken en de rest buiten de vergadering te doen." Jan Karel peutert wat aantekeningen op een papiertje van 2x2 cm. Dat lijkt te gaan lukken, want Jan Karels handschrift is economisch zoals een ERCIM-collega eens opmerkte. Dick doet inmiddels een relaas over iets wat niet zo lekker loopt in het instituut. Iedereen knikt en valt Dick bij. Jan Karel: "Kom jongens zo gaan die dingen nu eenmaal. Niet klagen maar dragen. Dick, verder nog iets?"

Omdat het zo verschrikkelijk warm is in de directiekamer - er schijnt iets niet in orde te zijn met de vloerverwarming in de nieuwe vleugel - zijn de aanwezigen toe aan wat drinken en snellen de kamer uit om bij de koffieautomaat iets te gaan halen. Jan Karel roept ze nog na: "Jongens, ik heb nog wat blikjes cola in de koelkast van Euro Shopper ..."

Als iedereen terug is neemt Jan Karel de draad weer op: "Over blikjes fris gesproken, kennen jullie de overeenkomst tussen vrijen in een kano en Australisch bier?" Jan Karel vertelt de pointe. Gelach. Jan Karel kijkt weer op zijn horloge: "Oh, we moeten verder, het is al kwart voor twaalf. De taxi staat zo voor. Niels heb jij nog wat?" Niels schudt het hoofd. Jan Karel: "Hoe staat het met de verwarming?" Niels: "Nou, er zijn nog wel wat problemen. Op sommige plaatsen in het gebouw is het te koud en op andere plaatsen is het te warm." Jan Karel: "Tja, dat moet wel opgelost worden. Laten we daar buiten de vergadering nog even op terugkomen. We hebben nu weinig tijd meer. Frank jij nog wat?"

Frank vraagt naar een bijdrage aan een of ander document, die Jan Karel beloofd had. Jan Karel: "We zouden die tekst door een theezeeffe gaan drukken hè? Ik ga binnenkort naar het eiland en dan kom ik er aan toe. Verder nog iets?" Frank schudt ontkennend het hoofd.

Jan Karel: "We hebben nog 5 minuten. Dan kan ik verslag doen van het recente overleg met NWO, de stand van zaken met ERCIM, het directeurenoverleg van het Science Park, de situatie m.b.t. ICTRegie [gaat voort met het opsommen van allerlei onderwerpen] en niet te vergeten de huisstijl natuurlijk." Frank probeert Jan Karel nog iets te vragen. Jan Karel: "Ja, mag ik nu even? Val me toch niet steeds in de rede. Oh jongens, ik moet weg, het is twaalf uur. We bespreken een aantal zaken wel bilateraal. Ik zal de secretaresse vragen om de afspraken te maken. Aan de slag!" Jan Karel pakt zijn schooltas, doet zijn jagershoedje op (want het regent buiten) en beent de kamer uit.

Amsterdam, 21 juni 2011

Frank A. Roos